

Midnattsropet

Nr 20 1974 - årg. 14 - pris kr 1:80

Maranata • Du vår Herre kom!

Ett socialistiskt samhälle? – en genuint andlig fråga!

Arne Imsen — sid 4

"Jag har inget hopp för massan men däremot för den enskilda människan. Därför predikar jag den enskilda människans förvandling.

Först när hon är förvandlad är de mentala förutsättningarna skapade för en gemenskap med djupdimension, inte en gemenskap med gemensamma

krav som främsta kännetecken. Jag tror på de heligas, gemenskap, vars främsta kännetecken är att ge, ge och åter ge."

Intervju:
Stina Fridolfsson

Det var måndagen efter invigningshelgen av Brosalen. Rätt många av vännerna som rest till Stockholm för att vara med på högtiden var kvar. Vid middagsbordet hamnade jag bredvid Sven Pettersson från Karlskrona. — Det är nog svårare att sälja tidningen i Stockholm än i Karlskrona, sade han eftertänksamt mellan ett par skedar köttsoffa.

— Varför tror du det? undrade jag.

— Jag var ute ett tag nu före maten, och människorna här har så bråttom. Och det är så många ute. I Karlskrona är jag ute en och en halv timme, och säljer på den tiden alla tio tidningarna jag har.

Det var upptakten till ett intressant samtal med en av våra trogna och duktiga kommissionärer. 77 år gammal, men ung

Då syndanöd förbyttes i frälsningsglädje:

— Det blev ingen sömn den natten...

Sven Pettersson berättar om sin frälsningsupplevelse

Midnattsropets äldste kommissionär, men med den hänförelse och entusiasm som brukar höra ungdomen

till. Det första han gjorde efter frälsningsupplevelsen var att köpa en bibel för si-

na sista slantar.

— Gud bevarar den som tar sin sak på allvar!

och hänförd maranatakämpe. På ett informationsmöte om Pilgrimstjänst reste han sig och berättade hur lätt det var att sälja pepparkakor i Karlskrona. Så han har även provat på den alldeles pinfärska evangelisationsmetoden: Genom pepparkakor!

Sven Petterssons livsöde är sällsamt. Sedan hans mor dött och det blev svårigheter i hemmet, reste han till Amerika och bosatte sig vid San Francisco i Californien. Han fick arbete hos en svensk farmare, och stannade där i fyra år. Men lönen var knapp, och han sade upp sin plats och åkte in till staden för att söka arbete. Men det var inte lätt, och hans sparkapital krympte oroväckande. En söndag kväll gick han ut för att fördriva tiden med något. Kanske skulle han gå på bio? Då hörde han plötsligt sång i ett gathörn. Han gick dit för att undersöka vad det var fråga om. Det var några frälsningssoldater som sjöng och vittnade. En kvinna läste ur bibeln: "Kommen till mig I alle som arbeten och äro betungade, så skall jag giva eder ro."

Sven lutar sig fram över kaffekoppen och berättar allt ivrigare:

— Det ordet var från Jesus till mig. Om någon hade kommit fram till mig då och frågat om jag ville bli frälst, så hade jag böjt knä i gathörnet med detsamma, så förtvivlad var jag. Men den här sångstunden varade bara några minuter, och så inbjöd man till Frälsningsarméns möte som skulle börja en halvtimme senare. Men jag gick inte dit. Jag gick hem till mitt rum och stängde dörren om mig. Sedan kämpade jag med Gud. Jag fick be till midnatt. Men då såg jag i en vision Jesus på korset, och förstod att min synd var förlåten. Sedan fick jag prisa Gud. Det blev ingen sömn den natten. Jag prisade och lovade Gud till morgonen. Jag tyckte att jag var mer än miljonär, och alla bekymmer försvann.

Människor av alla raser

Nästa dag tänkte jag att nu måste jag ha en bibel och gick genast för att köpa en. Sedan ville jag gå på möte. Det var måndag kväll och väl inte så mycket möten, men så fann jag en lokal där det stod "Scandinavian mission" på dörren. Dit gick jag in. Man hade där ett möte av enskild karaktär med förhandlingar, men jag satte mig i alla fall längst ner och lyssnade. Det var ju på svenska! När mötet var slut kom de ner och hälsade på mig, började samtala och frågade om jag var frälst. "Det blev jag igår kväll!" sa jag. "Ja, det ser vi!" sa de och skrattade åt mig. "Du skiner ju som solen!" Sedan kröp det fram att jag var arbetslös. En svensk läkare sa då att han skulle kunna hjälpa mig. Så fick jag i första hand arbeta på en hönsfarm som hans son hade, och sedan fick jag ett statligt muddrarbete i hamnen tills jag reste hem till Sverige. Genom det arbetet

kom jag att åka från plats till plats. Jag kom till en stad där det fanns något som kallades "Midnattsmissionen". Man höll till i en källarlokal. Det var en underbar ande där. Mötena höll på till tolv-ett på natten. Sjuka blev helade, människor blev andedöpta. I den församlingen blev jag döpt. Vi var fjorton bröder som döptes samtidigt. Var och en fick ta dopdräkt med. Man hade vanliga pyjamas, och liknande. Och anden föll! Vi var ofta ute på stadens gator och vittnade och inbjöd till möten. Människor av alla raser kom till församlingen. Precis som på Gamla Bro!

1931 åkte jag hem till Sverige. Jag gick med i en pingstförsamling och började sälja Evangelii Härold. Jag träffade min fru, och gifte mig. Sedan flyttade vi till Karlskrona, och har bott där sedan dess. Min hustru dog i maj i fjol.

Kom i kontakt med Maranata

— Hur kom du i kontakt med Maranata?

— Jo, man hade några möten i Karlskrona. Jag gick dit, och sedan jag varit där, kändes det så fattigt att gå till några andra möten. I Maranata fick jag ett nytt möte med Gud. Talet om Jesu tillkommelse hade varit främmande för mig förr, och jag kände att jag inte var redo. Om jag kom hem och min fru var borta, tänkte jag ofta: "Tänk om Jesus har kommit och jag blivit kvar! Nu är det annorlunda. Nu älskar jag Jesu tillkommelse i stället för att frukta för den. Jag började sälja Midnattsropet, och lämnade Filadelfia. Min familj satte sig emot att jag lämnade församlingen, men det blev helt nödvändigt för mig. Det blev en ny födelse. Jag föddes in i Maranata.

I Karlskrona kommer det att bli en maranataförsamling. Vi är nu tolv vänner som samlas till bön.

— Så du tror på väckelse?

— Javisst! Blir det väckelse i bönegruppen; blir jag tänd och brinnande så är det ju väckelse i mitt liv!

Och när man talat med Sven Pettersson, så vet man det är väckelse i Karlskrona.

— Den som vill bli bevarad och vill leva för Gud får hjälp. Gud möter den som tar sin sak på allvar. När jag var nyfrälst tänkte jag: Aldrig ska jag lämna detta! Visst har det varit många provningar och svårigheter. Men då får man ju gå bönevägen.

Det finns alltså några maranatakämpar som håller ut...

**Jesus
kommer
snart!**

KLARA TONER

● **BUTIKEN:**

- Biblar på många språk
- Rikt urval god andlig litteratur
- Grammofonskivor och kassettband
- Gitarrer med tillbehör

● **LÄSRUMMET:**

- Tidningar och böcker du kan läsa i rofylld miljö

● **BANDOTEKET:**

- Inspelningar från möten på Gamla Bro och Johannelund
- Bibelstudier och grammofoninspelningar
- Äldre inspelningar från Maranatomöten
- Bibelstudier på olika språk

KLARA TONER

G:la Brog. 27
Stockholm ☎-Centralen
Tel. 08/23 52 30

Urkristen socialism

Bandutskrift från ett bibelstudium av Arne Imsen

”Jag har inget hopp för massan men däremot för den enskilda människan. Därför predikar jag den enskilda människans förvandling. Först när hon är förvandlad är de mentala förutsättningarna skapade för en gemenskap med djupdimension, inte en gemenskap med gemensamma krav som främsta kännetecken. Jag tror på de heligas gemenskap, vars förnämsta kännetecken är att ge, ge och åter ge.”

Frågan om att åstadkomma ett socialistiskt samhälle är egentligen en genuin andlig fråga, som uteslutande kan lösas på andlig väg. Det finns inga maktmedel till förfogande, genom vilka vi kan förverkliga ett sådant samhälle, varken genom vålds- eller icke-vålds-metoder. Hindret sitter nämligen icke i människans miljö och yttre förhållanden. Problemet är människan själv, varför alla förändringar först måste äga rum i människans egen inre värld.

Det lyckligaste som kunde hända vår jord vore att de socialistiska idealen kunde förverkligas. Jag är dock oerhört pessimistisk och har icke något hopp om att det kommer att ske. Jag har nämligen en liten inblick i historien, och även i profetian, den bibliska framställningen av människosläktets gång emot det obevekliga slutet. Eftersom det budskapet har blivit bekräftat med en så oerhörd precision från generation till generation, finns det ingen anledning att misstro det eller ersätta det med någonting annat. Det innebär att jag icke kan ha någon tro på, att samhället kommer att bli mänskligare. Det kommer fastmer att demoniseras. Jag tror således icke på någon utveckling, utan på en degenerering, vars konsekvenser vi kommer att möta i alltmer påtaglig grad.

Jag lider när jag tänker på mänsklighetens situation idag. Det är inte någonting patetiskt i det, utan jag bär detta som en börda dagligen och stundligen. Jag har dock ett titthåll in i evigheten, och det är det som inger mig hopp. Jag har inget hopp för massan men däremot för den enskilda människan och därför predikar jag den enskilda människans förvandling. Först när hon har blivit förvandlad, är de mentala förutsättningarna skapade för en gemenskap med djupdimension. Då är det inte längre fråga om en intressegemenskap eller en gemenskap med gemensamma

krav som främsta kännetecken. Jag tror på de heligas gemenskap, vars förnämsta kännetecken är att ge, ge och åter ge.

Ett sådant utgivande liv måste självklart manifestera sig i en beredvillighet att dela med sig av de materiella tillgångarna. Beklagligtvis har detta ideal inte till fullo tillämpats i de kristna församlingarna. De borde ha varit ett föredöme i det här avseendet och ett riktmärke för den värld vi lever i. Man har istället alltför ofta representerat andra intressen och bildat maktblock, som stundtals varit ett direkt hot emot människors frihet. Det borde icke ha varit så.

Massan förändras ej

Massan kommer inte att förändras. Tyvärr tror jag heller inte att kyrkorna kommer att förändras. Korruptionen och den andliga prostitutionen kommer att drivas allt längre. I horisonten skimtar det babyloniska världsväldet, där kyrka och stat förenats i ett enda maktblock. Resonemang om statskyrka eller frikyrka är därför egentligen bara ett skenresonemang utan verklighetsunderlag. Alternativen för kyrkornas ställning i Sverige kommer inte att utgöras av statskyrka och frikyrka eller både/och. Händelserna kommer att driva utvecklingen fram till en kyrkostat.

Ibland tycker jag att vi kan vara fruktansvärda egoister. Vi kan tala om nöden i Bangladesh och på andra platser i världen. Om vi menar något med det vi säger, och om det vi tror på representerar något av sanningsvärde och livskraft, så är det väl vår skyldighet, att gent emot medmänniskorna i vår omgivning kanalisera ut den hjälp de behöver. Ibland är jag dock frestad att tro, att den här förkunnelsen, som öppnar våra ögon för nöden i världen, har motsatt verkan än vad den borde ha.

om. Jesus tar där upp t ex en synnerligen väsentlig fråga om profiten. Många gånger har det beklagligtvis ordnats så i de kristna sammanhangen, att penningen blivit något av ett maktmedel, som öppnat vägen till taburetterna och maktpositionerna. Att världen uppfattat kristendomen såsom en bundsförvant till kapitalismen är väl därför inget att förvåna sig över. Penningen har alltför ofta blivit ett maktmedel som utrustat kyrkorna och samfunden med ett förtryckets vapen.

Frågan är då om det finns något i bibeln som tar upp dessa detaljer. Bibeln är nu inget samhällsprogram, men jag hävdar dock att bibeln *är* ett livsprogram, och att den har ett församlingsprogram. Samhället kan aldrig leva ett församlingsliv, men däremot kan församlingen bli ett ideal-samhälle. Annars finns det ju ingen mening med sådana uttryck av Jesus som att "I ären världens ljus". Det måste väl handla om något annat än fromma attityder, att gå till kyrkan ett visst antal gånger i veckan eller att lägga tionde i offerboxen. Det kan väl heller inte handla om att de kristna skall åtaga sig att ta de folk-moraliska frågorna på entreprenad och mena sig representera någon högre sorts moral. Visserligen är samhället demoraliserat, men det finns ingenting som är så demoraliserat som kyrkorna. Där har sekulariseringsprocessen gått så långt att individen utmönstrats för längesedan och ersatts av institutionerna.

När Jesus sa: "I ären jordens salt" menade han väl inte att vi skulle gå omkring och peka finger på alla mänskliga kadaver, som vi ser i vår omgivning, på alla dåliga regeringsledamöter och på alla minder-värdiga kommunalpolitiker. En del tror att allting blir bra, om man bara tar avstånd från ett visst program men samtidigt skapar ett likadant program fast med ett negativt förtecken. Därmed menar man sig ha åstadkommit någonting: man har i alla fall vänt sig *emot* någonting. Jag tror dock inte att det är någon lösning. Vad jag tror på är det personliga föredömet. Det vi får göra är att själva gå in under försakelsens villkor och se till att först och främst de människor som lever i vår omedelbara närhet får den hjälp de behöver.

Vi ser missförhållanden och beklagar situationen, för att sedan dra oss tillbaka till våra trygga välordnade förhållanden, i stället för att offra oss. Efter ett tag, då vi möter situationen ännu en gång och vi får en ny inblick i förhållandena, vaknar vårt dåliga samvete en stund men bara för att åter igen sövas ner av många gånger allt för mycken passiviserande sång och musik, som gör det alltför bekvämt för oss. Så blir också det som ursprungligen var tänkt som en hjälp, ett bedövnings- och berusningsmedel, som gör det svårt för oss att handla förnuftigt och kristet.

Bergspredikan

Vi kan läsa vad Jesus har sagt i dessa väsentliga frågor och vi kan också se hur detta förkroppsligades i församlingslivet. Jag har läst Jesu bergspredikan till dess att jag inte orkar mer. Jag tycker nämligen att det han säger är så fruktansvärt och så oerhört. Det fruktansvärda är väl detta att det egentligen inte finns någon kristendom bredvid.

Låt oss då se vad bergspredikan handlar

VÄCKELSEKRISTEN FRONT

Utkommer med ett 16 -sidigt nummer den 1 och 15:e varje månad.

Ansvarig utgivare: Arne Imsen.

I redaktionen: Lars O Andersson, Gustaf Jilker, Björn Blåhammar, Stina Fridolfsson, Per Arne Imsen och Ulla Näsholm.

Prenumerationspriset är: Helår 45:—, Halvår 23:—, Kvartal 12:—. Lösnummer 1:80. Till Finland, Norge och Danmark är priset detsamma som i Sverige.

Tidningen tillämpar "rullande abonnemang". D. v. s. pren. gäller tills uppsägning sker.

Meddelande om adressändring måste göras senast tre veckor innan den skall träda i kraft och kan ske genom skriftligt meddelande till tidningens exp. eller på postens adressförändringsblankett.

Redaktionen tar med tacksamhet emot bidrag; vittnesbörd, rapporter om Guds verk etc.

MIDNATTSROPET

Box 1236, 161 12 Bromma
Tel. 08/80 39 91 kl. 10—17
Postgiro: 57 16 20-4

MARANATAFÖRSAMLINGEN

Box 344, 101 24 Stockholm
Tel. 08/23 52 30
Postgiro 44 10 05-6

JOHANNELUND, församlingshem

Missionsvägen 24, Bromma
Postadress: Box 1236
161 12 Bromma
Tel 08/80 38 81
(kansli) 08/80 38 89 kl. 10—17

GAMLA BRO, servering, vandrarhem

KLARA TONER, bok- och musikaffär
Gamla Brogatan 27, Stockholm
Postadress: Box 344
101 24 Stockholm
Tel. (växel) 08/23 52 30
(ordertel.) 08/80 39 91 kl. 10—17

Ett ord på vägen...

Tel. 08/20 92 96

(automatisk tele-svarare)

Tryckeri: AB Grafiska Gruppen/Egnellska
Stockholm 1974

Dags att prenu- merera för 1975!	Använd kupongen till höger. Betala när inbetalningskortet kommer.	Jag prenumererar på Midnattsropet och betalar när inbetalningskortet kommer ☐ kvartal 12:— ☐ halvår 23:— ☐ År ny prenumerant ☐ helår 45:—	Frankeras ej M. R. betalar portot
	Prenumerationspriset är: Helår 45:—, halvår 23:—, kvartal 12:—. Lösnummer 1:80:—. — Till Finland, Norge och Danmark är priset detsamma som i Sverige. Gåvor till tidnings- och traktatmissionen mottages med tacksamhet. Postgiro 57 16 20-4.	Efternamn _____ Förnamn _____ c/o _____ Gata, Box, Postlåda etc. _____ Post-nr _____ Postanstalt _____	
	Till MIDNATTSROPET Pren.avd. Box 1236 161 12 Bromma 12		
	Svarsförsändelse Konto nr 4745		

Judas — förrädaren

Predikan av Arne Imsen

Vad var det som gjorde Judas till självmordskandidat? Visste han om allvaret i sin situation?

I studiet av Judas skall vi inte välja de högtidliga tillfällena, när Jesus och lärjungarna sitter och pratar. Vi bör välja de konkreta situationerna, när han inte kan kamouflera sig . . .

V i kan se andevärlden som något orealistiskt och diffust men i själva verket är det en värld som är mycket mera realistisk än den fysiska. Det finns i den fysiska världen områden som våra fysiska sinnen inte räcker till för att registrera och beskriva och ännu mindre styra. På liknande sätt finns det inte bara instrument utan också andra organ förutom våra fem sinnen. Det finns ett andens sinne som är så beskaffat att det kan ta emot intryck ifrån andevärlden. När andens sinne är vitalt då kan det lära oss om Guds djupheter — Andens djupheter. Skriften säger att det är ingen människa som vet vad som bor i en annan människa utom den människans egen ande. Men Paulus säger vidare att den som har helig Ande kan pejla djupen i en medmänniska och bli förtrogen med hennes inre värld. Det sker genom att vi får en uppfattning av den människans ande. Då kan vi också bedöma de makter som ligger bakom det människor gör.

En psykiatriker eller en psykolog är många gånger strandsatt när han försöker kartlägga en människas beteende och hitta ett mönster, därför att han kommer aldrig ner till den djupaste orsaken — brunnen — som människan har i sitt väsen.

Psykologen registrerar och analyserar mönstret och försöker sätta in sina åt-

gärder för att upphäva mönstrets kraft över en människa. Hela tiden rör man sig dock på ytan. Guds ande går inte bara till ett beteende eller ett mönster hos en människa. Guds ande går till djupet av vårt väsen till vår egen ande. Och då — när en människa möter Jesus Kristus — då sker en omvälvning som lyfter fram det vi är bakom vårt beteende och vårt mönster — det blir inte bara ett självkännedomens möte. När vi möter Jesus, möter vi också ett undervisande Ord, som talar om hela vår tillvaro.

Avslöjande väckelsemöte

Vi säger att vi söker Jesus. Det är ju oerhört stort. Men världen är full av sökare. Fari-seerna sökte också Jesus. Och de blev glada att finna honom. Man kan fråga sig, vad det är som inspirerar glädjen. Det står en enda gång i NT att fari-seerna var glada. Det var när de fann Jesus. Hur fann de honom? De fann honom genom Judas. Det har betydelse vem som är redskapet. Det är jag, säger Paulus, som har fött eder till evigt liv. Det garanterar äktheten i er frälsning.

Fari-seerna fann Jesus, men inte för att ta emot honom och följa honom, utan för att överlämna honom. Det finns ett motiv till att vi söker. Det finns ett motiv till att vi är med i sammankomster, det finns

ett motiv till att vi ber, och förr eller senare kommer det motivet att flyta upp i det mönster som skapas.

Judas kanske tänkte: — Om jag inte hade gjort det här —. Så gick han bort och grät. Han gick till dem som var lika hårt fjättrade som han själv. Han kunde ha gått till Jesus, men det maktade han inte med. Så han går till översteprästen och säger: "Jag har förrättat oskyldigt blod," och inför dem gråter han. Men de krafter som fjättrat de här människorna hade inte lämnat utrymme för den dimension som Judas behövde i den stunden. När han säger: "Jag har förrättat oskyldigt blod," så finns det bara en väg — han går bort och hänger sig.

Vad var det som gjorde Judas till självmordskandidat? Tror du att Judas hela vägen fram till den dag då det heter "Satan for in i Judas" visste om allvaret i sin egen situation? Har du lyssnat på Judas? Men du skall inte lyssna på Judas under högtidliga tillfällen när Jesus och lärjungarna sitter och pratar. Du skall lyssna till honom i konkreta situationer där han inte kan kamouflera sig utan hans inre talar i hetta.

Då märker vi att det finns tillfällen då det verkligen uppenbarar sig vad som håller på att ta form i Judas liv. Vi läser Joh: 12: 2—8:

"Där gjorde man då för honom ett gästabud, och Marta betjänade dem, men Lasarus var en av dem som lågo till bords jämte honom.

Då tog Maria ett skålpund smörjelse av dyrbar äkta nardus och smorde därmed Jesu fötter: sedan torkade hon hans fötter med sitt hår. Och huset uppfylldes med välukt av smörjelse.

Men Judas Iskariot, en av hans lärjungar, den som skulle förråda honom, sade då: Varför sålde man icke hellre denna smörjelse för tre hundra silverpenningar och gav dessa åt de fattiga?

Detta sade han icke därför att han frågade efter de fattiga utan därför att

han var en tjuv och plägade taga, vad som lades i penningpungen, vilken han hade om hand. Men Jesus sade: "Låt henne vara: må hon fullgöra detta för min begravningsdag. De fattiga haven I ju alltid ibland eder, men mig haven I icke alltid."

Det här avsnittet handlar om Jesus och de fattiga. Lagg märke till nyanserna. Här står två motiv mot varandra: det som Judas menar sig företräda och det som Jesus företräder.

Vi läser om en improviserad fest. Ingen-ting är förberett, allt bär överraskningar-nas prägel, och det ena överraskningsmo-mentet avlöser det andra. Det är Jesu su-veränitet: han chockbehandlar oss, skakar om oss så att vår inre värld rinner ut. Hade det varit en förberedd och väl organiserad gudstjänst, då hade Judas klarat sig på sin rutin. Men här hamnade han helt oförberett i en situation som avslöjade att det var nå-gonting som störde hans förhållande till Jesus. Någonting som ingen annan visste något om.

Politiska drömmar

Han brukade ta av kassan. Var Judas en regelrätt svindlare? Eller var Judas en syn-nerligen smart politiker? Tog han av kassan för att kunna leva ett bättre liv, eller för att kunna sätta in på banken? Tror du att han hade så låga planer eller att han var så otroligt klumpig, denne Judas som var den intelligentaste i hela skaran och förmod-ligen den ende akademikern som fanns i kretsen. Han hade fått en toppställning bland lärjungarna därför att han hade sin utbildning, och han kom förmodligen också från en ganska välbärgad miljö. Han hade perspektiv, både historiskt och teologiskt, som de andra saknade.

När Judas började ta av kassan var det inte för att han behövde till sitt eget uppe-hälle eller för att han ville skaffa en förmö-genhet åt sig själv. Säkerligen var det så här: Judas hade framtidsdrömmar som på många punkter överflyglade de övriga lärjungarnas. De kunde inte se så långt och högt som Judas gjorde. De var vana vid Genesarets fiske och hade den sfären över sina liv. Men Judas hade långsiktiga planer. För honom var Messias den politiske be-friaren som skulle kasta romarna i havet och upprätta en messiansk ministär. Judas såg sig som utrikesminister i den ministären.

Ser du hela bilden? Judas hade motiv som så småningom kom i konflikt med vetekor-nets Jesus. Judas hade mött den *under-görande* Jesus, helbräddagöraren, han som mättade skarorna med bröd. Men *vetekor-nets* Jesus var okänd för honom. Så små-ningom upplever sig Judas som trängd och besviken och bedragen och han börjar för-bereda en reträttväg åt sig själv och de and-ra lärjungarna. Därför lägger han undan medel så att när Jesus skulle sluta i det fiasko som han anade skulle komma, kunde de i alla fall återvända till det samhälle som

de lämnat under en övergångsperiod. Då skulle de inte vara helt utelämnade. Så han tar av kassan och skapar en stöd- och stridsfond för kommande behov. Och det här arbetar i honom. Satan hade lyckats lura honom. Han pratar inte helt öppet vad som rör sig i hans tankevärld. Men Satan var där, hade fått ett inmutat område. Det ser man inte på hans yttre hållning, han var med i lärjungakretsen och i den inre kretsen fortfarande. Men det är någonting som bromsar och han planerar en reträtt.

Lockande löften

Det är farligt att vara i närheten av Jesus om man inte ger honom sitt hjärta. Det är fruktansvärt farligt, ty i närheten av Jesus finns ett spänningsfält, och där kommer budbärare från alla håll och av alla slag. Överstepräster behöver budbärare fram till Jesus. Folket behöver budbärare fram till Jesus. Vi behöver budbärare fram till Jesus.

Men det är dem du associerar dig med som visar vilken ande som bor i dig. Att du är i närheten av Jesus och ändå vara i mas-kopi med satan.

Du kan vara nära Jesus och ändå ha avancerade planer på att gå egna eller and-ras vägar. Och den som har sådan planer, han börjar lägga i ordning och får sympati-sörer och medarbetare.

Det finns ett block som står redo att ta emot dig, då du känner dig trängd och inte längre orkar röra dig i Jesu närhet. Det finns reträttvägar bort ifrån Jesus. Män-niskor kommer med sina utbud och löften, och just då tycker vi kanske att det är loc-kande. Då glömmar vi att här opererar en andemakt med avancerad avsikt att skada Jesus.

Det har skett någonting i vårt inre, det har uppstått en anknytningspunkt i vårt väsen och så börjar vi dras åt det ena eller andra hållet. Och när den här processen börjat med en eftergift åt något håll, så kommer det snabbt att torna upp sig till en fruktansvärd press. Men hela tiden finns människor och krafter som vill göra över-gången lindrig och behaglig. Dessa krafter välkomnar dig. Men inte bara dig, de vill ha dina tjänster. Översteprästen blev glad då Judas kom. Vad hade egentligen skett med Judas?

En jättechans för Judas

Jo, på ett tidigt stadium börjar han misstro Jesus. Han börjar tvivla på Jesu möjli-gheter att bli den Messias som han hoppats på. Entusiasmen lägger sig och Judas upp-lever att det börjar bli kampfyllt i närheten av Jesus. Då formar han sina egna planer. Men så inträffar det här improviserade mö-tet och då kommer det fram någonting.

Hade Judas varit fylld med kärlek till Jesus så hade han handlat på ett annat sätt. Då hade han sprungit hem och hämtat kas-san och sagt: — Vi köper mer olja och öser över Mästaren. — Vi tar hela kassan för

Jesus. — Vi köper nardusolja för alla pengarna och lägger den till denna kvinnas för att upphöja och tillbedja Jesus. Ja, Ju-das skulle fortsatt och ropat ut: — Herre, du skall inte bara ha en del, du ska ha allt. Du ska inte bara ha den här fattiga kvin-nans gåva, du ska ha allt. Låt oss skynda åstad, Petrus, och du Tomas, och köpa sal-va till Jesus. Nu skall vi inte tänka på våra matbekymmer, låt oss ge Jesus vad vi har och upphöja honom. Jakob och Johannes skynda er, kom och var med och upphöj Mästaren!

Då hade bilden varit riktig. Med kö vid Jesu fötter, där hans lärjungar väntar för att ge honom vad de har. Judas hjärta hade en jättechans. Det här var en fruktansvärd pre-dikan för Judas. Här är en fattig kvinna som tar det dyrbaraste hon har i sitt eget hus och lägger det vid Jesu fötter. Men här finns en stark man som lägger undan medel och planerar en reträtt. Vilken fruktans-värd kontrast. Vid det här sällsamma mötet i det här enkla hemmet och med nardus-doften, vällukten som uppfyllde hela huset, hade Judas sin oerhörda möjlighet att kom-ma rätt i sitt förhållande till Jesus. Här kunde han be Jesus om förlåtelse för ego-ism och själviskhet.

Den fotograferade Judas

Men Judas gör inte det. I stället påskyndar han sin väg. Här ser du andevärldens spel, när en människa förhärdar sig. Hjärtat blir alltmer förhärdat efter varje möjlighet som inte blir utnyttjad på ett rätt sätt. Så småningom gör förhärdelsen oss så okäns-liga, att vi slutar reagera. Det fanns en un-derbar bönestämning och tillbedjan i de fat-tiga kvinnornas hus, men plötsligt stormar indignationens vågor in i rummet och sköl-jer bort den oskuldsfulla tillbedjan, ren-heten och välsignelsen. Judas är indigne-rad. Vad han borde ha gjort var att kasta sig ner för Jesu fötter i förkrosselsens tårar och be Jesus om förlåtelse. Men Satan fick fortsätta sitt verk i hans liv, men *med* hans eget medgivande.

Det här var ett oerhört tillfälle för upp-rättelse. Tror du att Jesus kunde ha befriat Judas den här stunden? Ja, han hade gjort det om Judas förstått den åskådliggjorda predikan. Jesus sätter sig själv i centrum och säger — Det handlar inte om de fattiga, Judas, det handlar om mig. — De fattiga har ni alltid ibland eder men mig har ni inte alltid. Det är gott att höra att en människa är filantropiskt inriktad och socialt ambi-tiös, men när det gäller vårt förhållande till Jesus kan hela vår filantropi och sociala verksamhet bedra oss fullständigt.

Jesus fotograferar Judas, inte för att av-slöja och skandalisera men för att frälsa. Han visste vad som hänt med kassan men han säger ingenting om det. I stället ger han Judas en möjlighet till räddning. Men Judas griper inte den chansen, och dramat

Lysande affärer

Bilden från Oak Ridge Boy's turné i Sverige. Arrangör: Pilot.

Midnattsropet på Gospel show

Text: Stina

Flickorna halar upp små fickspeglar och bättrar halvt i smyg på läpparna med litet rött. Och torkar bort det som fallit från ögonfransarna ned på kinden. Små svarta avlagringar. Till slut litet mer puder på näsan, så att inte krämunderlaget lyser alltför blankt. Därefter en blick i den stora spegeln i hallen. Jumpern stramar alldeles lagom. Skärpet i midjan kan man kanske dra åt litet mer. Såja. Och kjolen svänger förföriskt över höfterna. Eller långbyxorna följer som de ska. En sista belåten blick i spegeln, och en liten suck. Halvt lättad, halvt otålig. Är inte pausen slut snart, så man kan gå in och sätta sig?

Kvällens artister står bakom en disk och säljer sina signerade skivor. Lysande affärer. Deras ansikten strålar av den framgångsrike popidolens säkerhet blandat med ett distanserande förakt för de beundrande massorna.

Samtalen rör sig mest om artisternas lyckade framträdande. Man talar om det fantastiska, fräna kompet. Och hur själful-

la ögon solisten har. Och vilka kläder de hade förra gången man hörde och såg dem på scenen.

Det är dags att gå in igen. Scenbelysningen tänds. Ackompanjemang tar vid. En yngling i halvlångt, välfriserat hår och raffinerat skuren svart kostym går fram och tar en mikrofon i handen. Publiken glider ned i njutställning. En själfull, smäktande sång i bluesstil tonar genom lokalen. Den är på engelska, men man hör litet suddigt att den handlar om kärlek. Men efter sången börjar han tala:

— Jag är så glad att jag får ha den här kärleken och friden jag sjunger om. Det är underbart att vara frälst. Jesus ger mig allt jag behöver . . . Och ingen som ser honom där på scenen kan ju betvivla att han har allt han behöver. Och säkert bra mycket mer.

OVANSTÅENDE BESKRIVNING är en glimt från en sorts popgala med kristet förtecken. Det blir allt vanligare att gospelgrupperna ordnar sånt. Det är kanske

elakt skrivet, men jag måste med sorg i hjärtat säga, att det är sanning alltihop. Precis så som det är beskrivet gick det till. Och det värsta är, att de flesta av de sjuhundra ungdomar som kommit samman till denna gospel-show räknas till kristenheten i staden. De som står för underhållningen denna gång är "Pilot".

Vi stod utanför efter föreställningen och delade ut ett flygblad där det stod "BEHÖVER KRISTEN UNGDOM UNDERHÅLLNING?" och — klippt ur MR nr 17 — DET ÄR DAGS FÖR OSS ATT GÖRA SINNESÄNDRING! Ett referat från ett bibelstudium under Malmköpingsveckan. Det handlar om njutningskultur och falskhet bland Guds folk. Man kände sig som om man var från en annan planet. VI TROR ATT JESUS KOMMER SNART! VI VILL HA VÄCKELSE I KYRKORNA, SÅ ATT NÖD FÖR SJÄLARS FRÄLSNING SOPAR BORT IDOLKULT OCH SJÄLVUPPTAGENHET! Finns det något hopp?

Livets makt

Av Ulla Näsholm

"Och en man vid namn Lasarus låg sjuk; han var från Betania, den by där Maria och hennes syster Marta bodde.

Det var den Maria som smorde Herren med smörjelse och torkade hans fötter med sitt hår. Och nu låg hennes broder Lasarus sjuk. Då sände systrarna bud till Jesus och lät säga: "Herre, se, han som du har så kär ligger sjuk."

När Jesus hörde detta, sade han: "Den sjukdomen är icke till döds, utan till Guds förhålligande, så att Guds Son genom den bliver förhålligad."

Lasarus systrar upplevde nog sorg och förtvivlan när deras bror blev sjuk. Men de visste råd, man sände bud efter Jesus.

Han dröjde emellertid; uteblev — och allt hopp var ute. Lasarus dog och blev begravnen.

Fortfarande hade Jesus inte hört av sig.

Sorgen och mörkret tätnade. Deras nöd och förtvivlade bön om hjälp och undsättning; fick den inget svar?!

I alla frågor, all undran, kvarstod dock faktum... Jesus kom försent. Så syntes det. Och så var det väl??!

"När så Jesus kom dit, fann han att den döde redan hade legat fyra dagar i graven."

Besvikelsen, sorgen och aningen av förebråelse skymtar i Martas ord: *"Herre, hade du varit här så vore min broder icke död."*

Andra hade också synpunkter och lade ytterligare bördor på Marta och Maria. *Men somliga av dem sade: "Kunde icke han, som öppnade den blindes ögon, och hava så gjort att denne icke hade dött?"*

Nog kunde väl detta ha undvikits — om det verkligen var sant att Jesus var den systrarna trodde.

Undermeningen fanns där, tydligt uttalad.

Jesus sade till henne: "Jag är uppståndelsen och livet. Den som tror på mig, han skall leva, om han än dör."

Jesus kallade på Lasarus. Ut från döden och mörkret kom han, inlindad i bindlar. Stenen vältrades bort och livets makt segrade. Gud blev förhålligad.

Sorgen som hängt i tunga sjuk över hemmet i Betania fördrevs, trängdes bort av Guds suveräna makt.

Du klädde av mig sorgens dräkt och omgjordade mig med jubel.

Det var en verklighet. För Marta och Maria. Men inte bara för dem, utan för var och en. För var och en som vill "ta bort stenen" — det som ligger i vägen och låta Gud verka. Uppenbara livet. På sitt eget sätt och i rätt tidpunkt.

Ulla N.

Jag såg Jesus

Av Nils Bergström

Läs 1 Joh. 1:1—4!

Aposteln Johannes är författare till detta brev. Bevisen är mycket starka. Kyrkofäderna vittnar enstämmigt om det. Antagligen är det skrivet 80 eller 90 efter Kristus. Man hade nämligen begynt tvivla på Jesu existens. Johannes blev ju också gammal. Brevet skrevs troligen i Efesus, där Johannes var under sin senare livstid här på jorden. Han blev till sist så svag att man fick bära honom. Med darrande lyfta händer sade han: "Barn, älsken varandra!"

I 1 Joh.brevet 1 kap: 1—4 står det om upplevelser och uppgifter av andligt slag. Uppgifterna var att få tala om vad lärjungarna sett, vittna om det, förkunna det och skriva om det. Upplevelserna är att Johannes liksom de andra lärjungarna fick se Je-

sus, skådade och fick ta på honom..

Tala om är ett smidigt sätt att delgiva sig och vittna om vad man upplevt som kristen. Vittnesbörd är högsta form av predikan. "När orden komma glödheta rodnar kritikern där den sitta vid sitt fönster", enligt Emil Gustavsson.

Vi skriver nu detta för att vår glädje skall bli fullkomlig. I gamla översättningen står "eder" i stället för "vår". Men det kan göra detsamma. Den blir glad som skriver på upplevelserna i Kristi gemenskap, och den som får mottaga brevet blir glad. Kanske det är som på Samuels tid. Uppenbarelser var inte så vanliga. Uppenbarelserna i de första kristna församlingarna ansågs så viktiga att de fick omtalas i mötena. Profeterandet fick vänta. 1 Kor. 14:30.

Jag vill till Herrens ära omtala en uppenbarelse som jag fick för många år sedan. Jag var anställd i en handelsträdgård och hade som arbete, just då detta hände, att vattna lövkojor och lejongap i ett litet drivhus eller kast. Bäst jag gick där i kasten och vattnade, kom jag ifrån mig själv och förflyttades utanför kasten. Där var en häck tror jag mig minnas, och jag såg Jesus gå förbi mig på en vit sky. Han var sådan jag trodde han såg ut. Han såg på mig hela tiden, där han gick förbi. Jag stod en stund senare åter i kasten och hade vattenkannan kvar i min hand. Underligt nog hade jag icke tappat vattenkannan.

Nils Bergström
Skällersta

Spådomsanden eller den falske profetens ande

av Severin Larsen

Spådomsandarna skall ha en gyllene tid under evangelii nådehushållning men framträda mest i förbindelse med Jesu andra tillkommelse, säger Sev. Larsen. Kan de inte uppträda öppet, framträder de på det religiösa området under falska namn som profet-andar och skapare av falska läror.

Spådomsanden eller den falske profetens ande skrev Sev. Larsen och gav ut. Att stycket äger en sådan aktualitet idag, bevisar vilken kraft budskapet har, då det förkunnas i den laddade atmosfär, som är varje ny och frisk väckelserörelses tydliga kännemärke.

”— — — Och det begav sig, att då vi gingo till bönestället, mötte oss en tjänsteflicka, som hade en spådomsande, och som skaffade sina herrar mycken inkomst med sin spådom. Hon följde efter Paulus och oss och ropade, sägande: Dessa människor äro Guds, den Högstes, tjänare, som för oss förkunna frälsningens väg.”

Vi kunna vara säkra på, att den flickan hade lätt för att prata.

Spådomsanden är en av de farligaste, vi ha i alla himlarymderna. Den är dock icke så farlig för världsmänniskan som för gudsmänniskan. Den håller sig mest vid vägen till ”böneställena” och vill gärna följa ”Guds, den Högstes tjänare”.

Mycket frimodig och högröstad skämmes den inte att ute i det fria ropa högt i profetians form och tonart.

Det allra värsta är, att den icke blott talar sanning utan även ropar ut den, såsom fallet var t. ex. i Filippi i Macedonien; ty det var ju rena sanningen, flickan ropade ut. Ropande betecknar enligt de flestas mening iver, och iver hör ihop med sant andeliv både i dettas inre väsende och i tjänandet (Rom. 12:8, 11). Även den sanna profetian frambäres understundom med rop (Jes. 58:1). Bibelns bönelära talar ofta om ropande.

Spådomsanden är omtalad i både gamla och Nya testamentet. Den fallne konung Saul tog sin sista tillflykt till honom (1

Sam. 28:7), och i konung Hoseas tid var spådomsanden mycket populär i Israel. I profeten Jeremias dagar hade falska profeter och siare en gyllene tid (Jer. 14:14). Hesekiel visste också om falska syner och spådomar (Hes. 21:29).

Spådomsandarna uppträda ofta i kvinnor men kunna bliva mycket starka också hos män. På profeten Elias tid fanns det många män, som voro fyllda av spådomsande, ja, icke mindre än fyra hundra hade mött upp på Karmels offerhöjd.

Det är spådomsandarna, som arbeta i folkhavet och äro fabrikanter till ”förföriska och djävulska läror genom falska lärare, som äro brännmärkta i sitt eget samvete”. De skola — enligt profetian — ha en gyllne tid under evangelii nådehushållning; möjligen skola de framträda mest i förbindelse med Kristi andra tillkommelse. Det är de, som skola säga: ”Se här är Kristus, eller där!” (Matt. 24:23.)

Spådomsandarna ha ej så mycket att göra i uppenbar gärning i vår upplysta tid, jämfört med vad de hade den tid, då hedendomen var rådande (det är nu få, som låta spå sig). Men där hedendomen ännu råder, äro spådomsandarna — enligt vad missionärer berätta — dominerande. Men kunna de icke uppträda öppet, så framträda de på det religiösa området under falska namn, nämligen som profet-andar och skapare av falska läror.

Det är denne ande, som uppenbarar sig i spiritismen och andra oevangeliska rörelser.

● Severin Larsen föddes 1863 på en bondgård nära Larvik i Norge. Hans barn- och ungdomstid präglades av fattigdom och svårigheter. Hemmet upplöstes, då han bara var en liten pojke. Sev. Larsen blev dock tidigt gripen av Gud och började predika för korna och fåren, som han vallade.

Sev. Larsen blev frälst 1885 under en väckelsetid bland metodisterna. En tid senare gick han ut som deras predikant. År 1894 lät han döpa sig, lämnade metodisterna och kom med bland baptisterna. År 1907 blev han andedöpt.

Som en originell Ordets förkunnare gjorde sig Sev. Larsen känd i vida kretsar och fick se underbara resultat. Fastän han inte ägde någon teologisk skolning, kom han att bli en omtyckt bibellärare runtom i Skandinavien. Han är författare till boken ”Utenfor leiren, atter utenfor leiren”, som han skrev efter en kort visit bland fria vännere. Sev. Larsen dog 1954.

Spådomsanden har två egenskaper, som ligga nära profetians gåva. Den ena är att spå, vilket stundom kan vara att säga sanning i lögnens väsende. Det var sanning, vad flickan sade, då hon sprang efter Paulus och hans sällskap. Men spådom kan också vara att förutsäga och uppenbara. Detta var just, vad spådomsanden i tjänsteflickan gjorde. ”Dessa äro Guds, den Högstes, tjänare”. Det var ju att uppenbara verkligheten. Så gör även den sanna profeten. Han uppenbarar hemligheterna i Jesu vittnesbörd: ”ty Jesu vittnesbörd är profetians ande” (Upp. 19:10). Den uppenbarar sanningen i dess djupaste betydelse och för Guds barn in i hemligheter, då han också — särskilt i Gamla testamentet — hade en särställning, i det att han kunde förutse kommande ting.

Spådomsanden har alltså många igenkänningsstecken både i Ordet och i de tendenser, som visa sig vid hans framträdan-

de. Vi skola endast studera honom, så som han uppträder invid gränserna till Guds rike, och ej som han framträder genom spåmän och spåkvinnor i världen.

Som kristna måste vi lära känna honom, enär han spelar både omvänd och andedöpt. Han har nämligen gjort oändligt mycket ont för de verkligt omvända och dem, som söka hålla sig inom de bibliska livskretsar, som funnos i de första kristna församlingarna. Det skulle upptaga alltför stor plats i detta lilla häfte att beskriva spådomsanden så i detalj, som bibeln gör, och därför skola vi endast peka på hans allra förnämsta kännetecken.

1. Den är talträngd och rör sig gärna inom religiösa kretsar.

Kan han komma till, avlägger han gärna vittnesbörd. Det är han, som förstör våra "vittnesbördsmöten". Han framträder då ofta i oheliga personer. — Det var denna talträngdhet, som drev tjänsteflickan i Filippi att ropa ut sitt vittnesbörd på gatan. Och hon gjorde det dag efter dag, tills Paulus drev ut anden.

2. Den har starka tendenser att upphöja människor.

Den söker ej att göra Gud själv eller Jesus Kristus stor. Men "dessa människor", som äro den högste Gudens tjänare — det är de, som skola bli stora. Spådomsanden är inspirerad, då det gäller att upphöja folk. Det är den, som uppblåser dem, som kommit in i Kristi religion utan förkrosselse; — när hjärtat blivit sönderbrutet och anden förkrossad, har Satan icke så lätt för att uppblåsa. Det är inte lätt att blåsa upp en ballong, som har gått sönder. Dock bör envar vara försiktig — särskilt varje predikant, ty det kan hända och händer, att då Gud öppnar Ordet och predikan blir — mänskligt att döma — god, kommer en sådan ande för att upphöja; ty alla onda andar medföra högmod, och högmod leder till fall; och detta är det mål, vilket mörkrets andehärar eftersträva.

3. Den söker ofta ge sina falska handlingar ett sken av att vara gudomlig.

Denne ande är det, som insätter falska profeter, sådana som profetera sitt eget hjärtas tankar och därför ofta tala lögn. Det är dessa falska profeter och lärare, han inspirerar till att utsprida villolärar, som föra människorna in i den självgodas klarhet och falska rikedom, där församlingen i Laodicea var, då den menade sig hava nog och behöva intet (Upp. 3:17).

4. Den påverkar till andligt svärmeri.

Den ignorerar alltid bibelns ord om att vara nykter. Vid svärmeriet kommer tankelivet i kokning. Då det stundom kan vara en Herrens tjänare. (Upp. 2:10), som blir övermannad av den falske profetiske anden, sättes det kokande tankelivet och den vilda fantasien i förbindelse med barnskapet och erfarenheten av det högre livet, och strax äro profetior i antågande. Man stjälar gudsuppenbarelser massvis. Man är så väl känd med Gud, att man får veta allt i detalj i en handvändning. Man ljuger på Gud, i det man säger, att Herren har sagt så och så.

Det var den anden, som var i profetissan Jesabel i församlingen Tyatira, och som förförde, som Herren säger, "mina tjänare till att öva skörlevnad och äta avgudaoffer" (Upp. 2:20). Nu kan detta horeri syfta till andlig verklighet och köttsligt väsende i förbindelse med frälsningen, men det kan också vara köttslighet, ty spådomsanden intager gärna sexuellt fördärvade människor. Kommer den bara in i sådana fördärvade, ohelgade personer, kan man få se den mest otroliga ruttenhet under andlighetens sken.

Då när helvetet sitt mål, och det är att driva uppriktigt sökande bort från allt, som är äkta, med den tanken, att det kan vara falskt.

Både historien och erfarenheten säger oss, att denne ande är den farligaste för alla andliga rörelser, ty då de föra oss in i kärlek med Gud och in i Guds rikes frihet, kommer spådomsanden och begagnar sig av gudsbarnens frihet och försöker, som Paulus varnande säger, missbruka friheten till att ge köttet tillfälle (Gal. 5:13).

Spådomsanden kan uppjaga tankelivet så, att resultatet blir de allra galnaste köttsliga utsvävningar.

Samme ande kan uppblåsa hela det mänskliga själslivet till en falsk andlig stämning, så att hela förståndets tåg spårar ur med både lokomotiv och vagnar. Även förmågan att föda tankarna i Ordet, är ett bra lokomotiv, och att ordna dessa tankar i följd och föra dem fram med den kraft, som föder tankarna, är ett fint tåg, vilket kan vara till nytta både för sig själv och andra. Men den oroliga, ropande anden, som var i tjänsteflickan i Filippi, kan föra hela detta tåg ut av tankelivets bana. Och t. o. m. hos dem, som hava "bredspårig bana" — ett utvecklat tankeliv — kan det bli urspårning. Då jublar hela helvetet och säger, att religionen var orsaken till att det gick illa, och många instämna, därför att de icke själva vilja oroas i sin sovande ställning av religionen. Den gången hade

de ju på visst sätt rätt; men religionen var falsk. Den var från de onda andemakterna i luften.

5. Spådomsanden låter aldrig tala med sig.

Även om det är fäder i Kristus, som söka rädda offret från andens makt, så viskar anden till människan: "Lyssna inte till dem; du måste söka höja dig över det hela". Offret får därför ofta löpa banan ut, tills hela spelet faller samman på ett eller annat sätt — men då är ofta livet ödelagt och tron utan grund. Golgata kom för långt bort.

Den enda räddningen var, om anden kunde tvingas att fly, i det att människan vaknade, blev nykter och sökte sig in i Kristus.

6. Den är icke långt borta utan framträder fräckt, där Gudsanden är i verksamhet.

Paulus hade kommit till staden. Det låg något i luften. En väckelse stod för dörren i Filippi. Många voro nära Guds rike, ty riket kom nu till dem. Då var det tid för spådomsanden att framträda. Han måste uppenbara sig i sin finaste form; som en profetissa gick tjänsteflickan efter dessa evangeli budbärare och kungjorde verkligheten. — Det var ej så lätt att känna igen anden, och så fick hon gå där och ropa efter dem flera dagar, men slutligen fick Paulus klarhet över förhållandet. Lukas, som har skrivit Apg., säger, att Paulus harmades och sade: "Jag bjuder dig i Jesu Kristi namn att fara ut från henne!" Och den for ut i samma stund. Ja, om den vore ute överallt, där andlig efterapning härskar, skulle Guds Ande få makt och Guds härlighet uppenbaras såsom i Filippi. Men alla spekulativa damer och herrar blevo då utan religiös grund, alldeles som herrarna i Filippi, vilka hade förtjänst av tjänstekvinnans spådomar; ty på icke få ställen låter man regera sig av spådomsandar och andra främmande makter.

Säkerligen är den förste och den siste anden värst. Den första — ormanden, den listige — opererar mycket i det kyrkliga lägret, vid universitet och prästskolor. Men den siste, spådomsanden, som kan framträda i en tjänsteflicka, håller sig gärna till de mera fria rörelserna, där, varest man kan ha väckelse mitt på natten och i fängelserna, såsom i Filippi. Väckelser, som framföda församlingar, vilka fäderna i Kristus kunna kalla sin "glädje och krona" (Fil. 4:17), vill djävulen gärna förstöra.

Herre, lär oss att pröva andarna! Andarna i otrons barn. Andarna i himlarymderna, vilka på den onda dagen kunna röra upp storm emot vårt trosskepp!

Jesus Kristus är densamme

Världen idag

Stoppades

□ Ett hundratal Jesus-ungdomar på väg till Wien för att missionera, stoppades vid gränsövergången mellan Bayern och Österrike, då det inte hade några pengar för sitt uppehälle. Efter två veckors väntan, då de försörjdes av Röda Korset och privatpersoner, ändrade de planerna och beslöt bege sig till Rom.

Korstecken

□ För Missionskyrkan i Tensta har invandrarna kommit att bli en speciell målgrupp i evangelisationsarbetet. I Svt berättar pastor Gunnar Marstorp om hur bra en turkisk familj bl. a. kunnat anpassa sig och t. o. m. delta i nattvarden.
— Mamman gör sitt korstecken när hon kommer in i kyrkan och ingen ser något märkligt i det.

Bönegudstjänst

□ En bönegudstjänst avslutade Religionernas världskonferens i Belgien. Företrädare för buddism, islam, judendom, kristendom och ett par mindre samfund var representerade. Rörelsen syftar till att främja freden i världen och motverka orättfärdighet och orättvisa.

Ryska judarna

□ USA och Sovjetunionen har underhandlat om de sovjetiska judarnas möjligheter att få lämna landet. I utbyte mot bättre handelsvillkor har Sovjetunionen gått med på att låta minst 60 000 judar få utvandra varje år.

Antisemitism

□ Franska judiska ledare har bett regeringen att stoppa vad de kallar för den värsta antisemitiska vågen sedan andra världskriget. Frankrike har en judisk befolkning på över 550 000 judar.

Svälten orsakad av i-länderna

□ Medan 460 miljoner människor svälter i u-länderna gör sig de multinationella företagen en god

affär på denna nöd genom att i allt högre grad kontrollera de olika FN-organ, som skulle vaka över världens livsmedelsförsörjning, kan vi läsa i Dagens Nyheter. U-länderna har inte själva möjligheter att producera all den föda de behöver, därför att resurserna kontrolleras allt mer och mer av de multinationella jättarna, som endast är intresserade av att ta hem så stora vinster som möjligt. De multinationella företagen är i dag så mäktiga att en enskild u-landsregering inte har någon möjlighet att stå emot dem.

□ — Det är på tiden att religionerna möts. Det finns alltför många missförstånd nu. Kanske detta kan vara en början till gemensamma aktiviteter.

Så säger buddistnunnan Amita Nisatträ, här t. v. på bilden tillsammans med biskop Ingmar Ström och katolske kaplanen Miroslav Dudek, i samband med invigningen av den stora ekumeniska församlingsbyggnaden Religionernas hus i Fisksätra.

Vår Kyrka som var med på förrättningen, kunde berätta att representanter från många trosriktningar deltog bl. a. Islamiska församlingen, Buddhismens vänner, Mosaiska församlingen, Ortodoxa metropolitdömet, S:t Eriks katolska domkyrkoförsamling, estniska och lettiska församlingarna, Metodistkyrkan, Missionsförbundet, Baptistsamfundet och Pingströrelsen.

Katastrofal nedgång

□ Ozonkoncentrationen i atmosfären har sjunkit katastrofalt sedan 1965, läser vi. Man tror att det beror på föroreningarna i de högre luftlagren. Om ozontäcket försvann skulle allt levande på jorden också försvinna.

Den minsta mängd kärnladdning som kan lamslå Sovjet eller USA militärt, skulle samtidigt sopa undan hälften av ozontäcket. Den himlens vrede som då skulle drabba jorden i form av farlig ultraviolet strålning, skulle få en förödande verkan på allt levande. Om kärnvapenproven 1961–62 utförts på högre höjd än vad som blev fallet, kunde det ha lett till en världskatastrof. Ingen hade då en tanke på att ozontäcket kunde rivas sönder.

Barnen och skolan

□ USSU, utredningen om skolans sexualundervisning, har lagt fram sitt betänkande. En av utredningens ledamöter reserverade sig dock och menade att USSU ger en förfälskad bild av situationen och bortser från den ohejdade exploateringen av sexualiteten, som kommer fram.

— Hur skall en klassmedveten arbetare kunna skicka sina barn till skolan med förtroende; en skola som varje dag kommer att förneka och bestrida den verkliga uppfattning som är hans eller hennes? frågar han.

PROVPRENUMERERA

på Midnattsropet
5 nr för 5 kr

Midnattsropet, Box 1236, 161 12 Bromma

Jag utnyttjar ert specialerbjudande och prenumererar på 5 nr för 5 kr. (Betalat när inb.-kortet kommer.)

Namn
Bostad
Postnr, adr.
Tel. /

Arbete och invigning

Av
Karin Fernstedt

Måndag: Solen skiner och höstfärgerna sprakar... Dagens pappersinsamling gav gott resultat. Tidningen kom också i dag. Den sysselsatte alla, en del med att pake-tera och sända ut den till alla läsare landet runt, andra med att sitta ner och läsa.

Nere i den nya lokalen pågår arbetet för fullt. Väggar och tak slipas så att dammet yr. Hammarslagen ekar långt in på natten. Joh. 6:27

Tisdag: Gräsmattorna är vita av frost på morgonen. Arbetet i lokalen fortsätter. Idag monteras mikrofoner m. m. upp av en brunbränd Hans. Det slipas, målas och hamras. Dagens pappersinsamling gick bra. Per-Arne, Christina och Anne-Marie kom med tåget från Örebro.

När vi kom hem till J-lund på kvällen luktade det nybakade bullar långt ut på gården. Det var Lilian G. och hennes mor som bakat inför helgen. Fil. 3:13—14.

Onsdag: När vi kom till Gamla Bro blänk- te trapporna, det var någon som hade polerat dem. Stolarna monterades upp i lokalen. Torgmötet var kallt, men det var ganska många som stannade och lyssnade till Guds Ord. Kjell och Majken har fått en hemtrevlig lya på andra sidan gatan. Kväl- lens väckelsemöte hade en ton av hem-

längtan. Fil. 3:20.

Torsdag: På morgonen firade vi Arnes fö- delsedag med levande ljus och tårta som bakades i natt. Pappersinsamling igen. Mycket gott resultat. Arbetet fortsätter i lokalen. 1 Tess. 5:16—18.

Fredag: Det jobbas febrilt överallt, för att allt ska bli klart till invigningen i helgen.

dagboken

Gästerna börjar komma till bibelskolan. Rum på andra sidan gatan här på Gamla Bro har gjorts i ordning och vandrarhem- met är fullt. I gatulokalen har vi gjort i ord- ning en kaffeservering. Den ser ut att bli väldigt hemtrevlig. Hela natten arbetar folk i lokalen, som väntar på att bli invigd. Matt. 24:44—47.

Lördag: Brödsbrytelse kl. 9.00 på mör- gen i Brosalen, Kl. 4.00 var det missions- möte och på kvällen invigningsmöte. Mel- lan mötena var det fullt med folk i serve- ringarna. Vänner från när och fjärran hade mycket att samtala om, nu när de sam- manstrålat i Stockholm. Apg. 4:32.

ordet och vår tro

Andliga myndigheter

Fråga: I Hebr. 13:7 blir vi uppmanade att vara våra lärare hörsamma, medan 1 Joh. 2:27 säger att om någon har smörjelsen behövs det icke att någon undervisar honom. På vilket sätt skall man rätt förstå dessa skriftställen?

J. E. H.

Svar: Bibelstället i 1 Joh. 2:27 har varit och är ett favoritställe för alla de människor, som inte vill veta av någon andlig myndig- het eller auktoritet. Bibelstudium och för- middagsmöten är "torra" och leder till "trädedom". Man har ju den helige Ande som lärare, och då behövs det inte några andra som undervisar.

De flesta väckelserörelser hade i sitt begynnelsekede en mycket stark sponta- nitet och hänförelse, men saknade kanske det ideologiska medvetandet, som gav tyngd åt inspirationen. Ansåg man att det- ta räckte blev rörelsen inte långvarig.

I 1 Joh. 2:24 heter det, att *ni* åter skall låta det som *ni* hört från begynnelsen förbli

TELEFONNUMMER

Maranataförsamlingen,
Serveringen, vandrarhemmet,
affären,
Gamla Bro
tel. 08/23 52 30

Alla expeditiönsärenden,
Johannelund
tel. 08/80 39 91, 80 38 89,
mellan kl. 10—17

Adressen till
Maranata i Örebro är:
Nygatan 30
702 11 Örebro
Tel. 019/12 86 57
14 52 45

Söndag: Före elvamötet, då det var barn- välsignelse, firade församlingen brödsbry- telse. Mellan förmiddagsmötet och fyra- mötet lades mattorna på i lokalen. Lördag och söndag har så mycket hänt att det blivit svårt att få någon reda i alltihop. På kvällen var det dock ett underbart in- vigningsmöte. 1 Joh. 1:5.

i eder. Smörjelsen som undervisar står *ald- rig* ensamt, ty smörjelsens förråd är Ordet. Det går inte att skilja på smörjelsen och Ordet. Den undervisning hebreerna hade fått i begynnelsen var fortfarande lika ak- tuell, när de mottog brevet från aposteln, och man kan säga att smörjelsen är det levandegjorda Ordet.

Paulus ser så allvarligt på saken, att han uttrycker i Gal. 1:8 "Men om någon, vore det ock vi själva eller en ängel från himme- len förkunnar evangelium i strid mot vad vi hava förkunnat för eder, så vare han förbannad."

Förutsättningen för varje enskild kris- ten och församling är att herde- och lärartjänsten fungerar, så att Ordet alltid står i centrum. Och när smörjelsen levan- degör Ordet, verkar detta så att Ordet förkroppsligas och bär frukt. Därför är uppmaningen i Hebr. 13 till de desoriente- rade och desillusionerade hebreerna livs- viktig. Ordet, smörjelsen, lärarna. Se, hör, lär och ni får leva.

GUNNO ANDERZON svarar på bibelfrågor. Välkommen med dina frågor till Ordet och vår tro, Mid- nattsropet, Box 1236, 161 12 Bromma 12.

går vidare.

Så kommer det andra väckelsemötet, spontant och improviserat, ännu en oerhörd möjlighet för Judas att göra upp sina mellanhavanden med Jesus. Vi läser Joh. 13:1—2:

"Före påskhögtiden hände sig detta, Jesus visste, att stunden var kommen för honom att gå bort ifrån denna världen till Fadern, och såsom han allt hitills hade älskat sina egna här i världen, så gav han dem nu ett yttersta bevis på sin kärlek.

De höllo nu aftonmåltid, och djävulen hade redan ingivit Judas Iskariot, Simons son, i hjärtat att förråda Jesus.

Och Jesus visste, att Fadern hade givit allt i hans händer och att han hade gått ut från Gud och skulle gå till Gud.

Men han stod upp från måltiden och av sig överklädnaden och tog en linneduk och band den om sig.

Sedan slog han vatten i ett bäcken och begynte två lärjungarnas fötter och torkade dem med linneduken, som han hade bundit om sig."

Men inte heller nu förstår Judas undervisningen. Judas hade avancerade politiska planer, han hade ett fruktansvärt makt- och prestigebegär. Han hade maktpolitiska planer, och det var den anknytningspunkt som Satan grep tag i. Judas ville visa sina religiösa vänner och sin samtid att de inte tagit fel, att det var de som hade rätt. Det är detta som han spelar ut. Judas hade aldrig för-

stått vetekornets Jesus.

Vet du, att Jesus älskar dig, du Judas, du Petrus, du som är på väg till förnekelsen och förräderiet. Du fege, du stolte, du som har planer och drömmar för framtiden, du som har missförstått Jesus. Han älskar dig och han vill ge ett yttersta bevis för sin kärlek. Vad gör han då? Jo, han tar av sin överklädnad och tar en linneduk och ett fat och tvår sina lärjungars fötter.

Det är fråga om att böja sig. Det är en politisk makt över dig Judas, böj dig och bekänn det! Men satan gör en människa hård och förslagen och förhårdelsen reser en mur mot Jesus. JUDAS! Han som trott att Messias skulle rädda Israel, och så får han se hur Jesu historia upplöses i fiasko. Då tänker han ställa upp för att lotsa lärjungarna tillbaka till samhället. Vilken självmedvetenhet!

Där står Jesus vid Judas fötter. Han gör ingen åtskillnad, han tjänar vid förrädarens fötter. Därför att Jesus vill frälsa, och hans frälsning är lika för alla. Han har bara en frälsning och det är syndaren som får gå genom blodet.

Ta sin själ i sin hand

Det finns fortfarande frälsningsmöjlighet för Judas. Vi läser om hur Jesus blir upprörd i sin ande och säger: "Sannerligen, en av eder skall förråda mig". Nu är det en fruktansvärd press på Judas. Men han har ännu en chans. Han kunde rest sig upp och sagt — Jesus förlåt mig, Frälsare förlåt mig. Men han sitter till synes oberörd. Då kommer den dramatiska gest som skiljer

Judas från Jesus för alltid. Det heter: Joh. 13:26—27:

"Då svarade Jesus: Det är den, åt vilken jag räcker bröststycket, som jag nu doppar. Därvid doppade han bröststycket och räckte det åt Judas, Simon Iskariots son.

Då, när denne hade tagit emot bröststycket, for satan in i honom. Och Jesus sade till honom: Gör snart, vad du gör.

Nu kan inte ens Jesus hjälpa honom längre. Han hade tagit sin själ i sin hand för evigt. Ingen kunde mer hjälpa honom. Han gick ut och det var natt och han hade fått en ny stämpel: Judas förrädaren.

Lärjungarna förstod inte det här, de kände inte till de avancerade planer som Judas haft. Men Jesus visste allt som rördes i Judas hjärta, och i ett enda ögonblick var hans inre liv blixtfotograferat.

Från Judas går det paralleller rakt in i vår egen tid. Det går rakt genom hela tidsåldern och vi kan läsa om hur det fullkomnas mer och mer i den sista tiden. Då kan vi säga att Judas-partiet står färdigbildat. Kan du se konturerna av Judaspartiet?

Judas är antikrists förelöpare. Han blev det på samma sätt som de som det talas om i 1 Joh. 2:18—19.

"Mina barn, nu är den yttersta tiden. I haven ju hört, att en antikrist skall komma, och redan hava många antikrister uppstått, därav förstå vi, att den yttersta tiden är inne. Från oss hava de utgått, *men de hörde icke oss till*, ty hade de hört oss till, så hade de förblivit hos oss. Men det skulle bliva uppenbart, att icke alla höra oss till."

ARBETARE TILL SKÖRDEN!

Bibelskoleavslutning på Gamla Bro 22—24 november.

Efter fem veckors hårdträning — bibelstudier och praktiskt arbete — samlas vi till en gemensam avslutningshögtid i den nyss invigda möteslokalen BROSALEN.

Fredag:

12.00 ARNE IMSEN under-
visar

19.30 Bibelstudium med
bön och brödsbrytel-
se

Lördag:

12.00 Punkttaktion på Ser-
gels Torg

16.00 Informationsmöte
19.30 Frigörelsemöte

Söndag:

11.00 ARNE IMSEN predi-
kar

15.00 Arbetare till skörden!
Missionsmöte.

19.00 Finalmöte — väckel-
semöte

Medv: Arne Imsen, ev. Axel R. Olsson, Lasse Johansson, Gunno Anderzon, Gustaf Jillker, Yngve Stenfelt, Kenneth Karlsson, Carl-Georg Rognstad, Jan-Egil Hafsahl, Per-Arne Imsen. Christina Imsen och Kickan Sundström sjunger tillsammans med nytända bibelsko-
leelever.

VÄLKOMMEN ATT DELTA I HÖGTIDEN!

För logi, ring 08/23 52 30.

NY LP

VARFÖR BYGGER DU NOA EN BÅT?

Christina Imsen sjunger evangelium

SIDA A

1. Varför bygger du Noa en båt

4.20 ANDERS FLODÉN

2. Härlighetens morgon

3.03 L. THANNER - E. DAHLGREN

3. Då Jesus från Nasaret

2.15 AAGE SAMUELSEN

4. Vid älvarna i Babylon

2.55 WERNER SKIBSTEDT - O. WITT

5. Snart en morgon bryter fram

2.55 AAGE SAMUELSEN

SIDA B

1. Finns det kraft

3.05 SÅNGFÖRFATTAREN OKÄND

2. Hur underlig är du

2.37 EMIL GUSTAVSSON

3. Gränslösa frälsning

2.55 AAGE SAMUELSEN

4. I tidens aftonskymning

2.37 SÅNGFÖRFATTAREN OKÄND

5. Pilgrim som på väg

2.50 JOSEF ROGNER

MRL
2110 Stereo

Orderadress:
MRM Box 344
101 24 Stockholm
Tel. 08/23 52 30

Till adressaten:

Är adressen felaktig;
meddela adressändring
till tidningen

Till postverket:

Vid obeställbarhet;
returnera godhetsfullt
tidningen till: Midnattsropet
Box 1236, 161 12 Bromma

kassett MISSION

- **LÅNGT SNABBARE** än någon kunnat ana har ett helt nytt fält för undervisning stigit fram. Det är kassettbandspelaren. Det har sagts om den att den kommer att medföra en revolution i skolorna.
- Kassetten tillhör ett av de bästa sätten att sprida bibelundervisning. Den ger ett fylligt och oavkortat material till ringa pris. (I motsats till det som trycks vilket oftast är avkortat och nerbantat.) Om man inte personligen kan närvara men vill ta del av ett större antal fullständiga bibelstudier så är kassetten outhärlig. För var och en som har dålig syn eller fort blir lästrött är kassetten en utomordentlig tillgång.
- Vid sista Malmköpingsveckan startade Midnattsropet på ett nytt fält: kassettprenumeration. Det ger möjlighet att varje månad ta del av ett nytt bibelstudium under förmånliga betalningsvillkor.
- Den som tagit del av **IDÉN MED KASSETTER** förstår att här erbjuds något som Midnattsropet aldrig kan

hitta en teknisk lösning på: massspridning av vårt budskap till alla grupper av människor. Därför vill MR ta ansvaret för att kassettmissonen kan komma igång. Tills vidare fungerar kopiering av kassetter genom lånad utrustning. Men när den lämnas tillbaka måste vi själva köpa den inspelningsutrustning som erfordras. Det gäller i första hand en kassetmaskin som samtidigt kan göra sju kassetter. Den kostar femtontusen kronor. Dessutom fordras bandspelare och annan utrustning vilket gör att vi måste hjälpas åt att samla ihop en summa av tjugotusen kronor. Och det är faktiskt bråttom. Vi måste hinna med det före årsskiftet. Om alla ser sin uppgift så kan vi också klara det.

- Vi tycker att det är en riktig tanke att de som tagit del av bibelstudier per kassett också skall vara med och betala grundplåten till kassettmissonen. Därför framställer vi en vädjan till dig att offra 150:— av dina julpengar och investera dem i kassettmissonen. Vi har fått visionen. Men den måste vidare.

Beställ förteckning på Månadens kassett!